

[Erik Holst]

disse to tal og finder, at det er ca. 30 pct., hvorefter man siger: det samme burde være tilfældet for EF-Parlamentet. Men det er jo netop det, der er tale om. I bemærkningerne til indenrigsministerens lovforslag siges det, at der skal ca. 200.000–250.000 stemmer til for at indvælge en repræsentant i EF-Parlamentet, og derfor må det anses for at være rimeligt, at man kræver 62.000 underskrifter på anmeldelsen.

Ved gennemgang af alle de ændringsforslag, der er stillet, har vi mærket os, at flere af forslagsstillerne har givet udtryk for, at man agter at stemme for lovforslaget, når ændringsforslagene er blevet behandlet og formodentlig nedstemt.

For socialdemokratiet skal jeg sige, at vi kan ikke stemme for nogen af ændringsforslagene, og at vi vil stemme for lovforslaget som helhed, således som det foreligger, men efter en debat i min gruppe er det således, at enkelte medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe erkender den traktatmæssige forpligtelse til at gennemføre direkte valg til EF-Parlamentet, men ikke ønsker at medvirke til lovforslagets gennemførelse og også vil afholde sig fra at stemme ved afstemningerne om de stillede ændringsforslag.

Med disse ord skal jeg indstille, at man forkaster samtlige ændringsforslag, og at man stemmer for lovforslaget i den skikkelse, det har.

Tang Sørensen (FP):

Der foreligger nu en lang række ændringsforslag til disse to EF-valglove. Men det er vel mere end tvivlsomt, om der ændres så meget som et komma i disse forslag.

Vi finder det fra fremskridtspartiets side yderst betænkeligt, at der i forbindelse med to så vigtige lovforslag på forhånd er dannet en blok bestående af socialdemokratiet, venstre og konservative, der går ind for disse lovforslag, uden at man er parat til at høre på, hvad de øvrige partier i folketinget har af indsigelser imod disse lovforslag.

Det er et par lovforslag, som vi alle ved har befolkningens store bevågenhed, det er et emne, som interesserer befolkningen i udstrakt grad. Derfor finder vi, at det burde være således, at det var muligt at diskutere og få gennemført en række ændringsforslag

til disse lovforslag, som vi finder er svage på en række punkter.

En af de væsentligste ting, vi fra fremskridtspartiets side har fremhævet, er, at vi finder, Danmark bør udgøre én valgkreds, altså en valgkreds, der indeholder hele det danske rige inklusive Grønland. Vi synes, det er forkert, at man på forhånd afgiver et mandat til Grønland, da vi jo ved, at der på Grønland kun er 27.500 valgberettigede personer. Vi finder det ikke sagligt velbegrundet.

Endvidere finder vi, at det er forkert, at man fra folketingets side, at man fra disse tre partiers side bevidst forsøger at holde vælgergrupper ude fra at deltage i disse valg. Vi finder, at kravet om 2 pct. eller 62.000 underskrifter, for at man kan opstille til dette valg, er forkert. Derfor har vi stillet ændringsforslag om, at antallet af underskrifter bliver sat ned til 17.000. Jeg skal hermed anbefale, at man stemmer for disse to ændringsforslag.

Med hensyn til det sidste ændringsforslag, ændringsforslag nr. 22, stillet af socialistisk folkeparti, så står vi ganske uforstående over for et sådant ændringsforslag. Vi ved jo alle, at to og to er fire, og vi ved jo også alle, at man ikke fra folketingets side eller fra den danske regerings side eller fra de partier, som stemmer for dette ændringsforslag, er indstillet på, at vi skal afgive suverænitet. Vi finder altså ikke, at det er nødvendigt at indføre en sådan paragraf i disse valglove. Der hører den overhovedet ikke hjemme. Vi må altså stemme nej til dette ændringsforslag.

Arne Christiansen (V):

Venstre noterer med tilfredshed, at der har kunnet opnås enighed mellem socialdemokratiet, det konservative folkeparti og venstre om at indstille dette forslag til uændret vedtagelse – uagtet et par socialdemokrater åbenbart ryger af i svinget.

Det er selvfølgelig korrekt, som det står i betænkningen, og som det også er understreget af den socialdemokratiske taler, at dette forslag alene gælder valgmåden, men jeg skal ikke undlade at understrege, at venstre ser en demokratisering af Europa-Parlamentet som et skridt i den rigtige retning til udbygning af samarbejdet i Europa. Jeg må måske minde om, at en af fædrene til De europæiske Fællesskaber, Jean Monnet, har sagt, at Europa-